

Sobre el desallotjament i el futur institut

Com a regidora d'Igualtat i Justícia Social, al capdavant d'un equip tècnic molt implicat en l'atenció a les persones que hi residien, vull remarcar quatre idees sobre els fets. En primer lloc vull destacar la nostra presència in situ. Al desallotjament hi vam acudir tres membres de l'equip de govern, encapçalats per l'alcaldessa accidental Sílvia Aliu, acompanyats també d'altres treballadors municipals. No vam amagar el cap sota l'ala sinó que vam ser sobre el terreny per a vetllar pel bon desenvolupament de les tasques dels cossos policials i de l'equip de serveis socials. En segon lloc, remarco la bona feina de l'equip de serveis socials. Allà s'hi van desplaçar sis tècnics i també representants d'entitats del tercer sector amb les quals col·laborem estretament. El dia del desallotjament ja feia mesos que s'havia anat fent seguiment de les persones que hi residien, avisant-les de la necessitat que abandonessin la nau i oferint-los assessorament: hi ha gent que pot demanar asil, hi ha gent que pot regularitzar la seva situació i gent que pot optar a alguns recursos municipals de sensellarisme. La població de la nau era molt variable i finalment, en el dia del desallotjament, hi vam trobar unes 25 persones, la majoria de les quals ja teníem en el radar de serveis socials. Amb això enllaço amb la tercera de les idees que vull compartir. Totes les persones van rebre l'atenció necessària. A Girona disposem de diferents dispositius diürns i nocturns per acollir persones sense sostre, sent els únics de la demarcació amb tanta pressió i congestió en aquest àmbit. Treballem, a més, no per al simple assistencialisme sinó amb la idea de l'acompanyament integral. Finalment, en quart lloc, unes consideracions personals sobre la complexitat de gestionar un fet com aquest. El desallotjament era necessari perquè aquí hi ha d'anar un institut públic. Tampoc les condicions en les quals es trobaven els residents no eren en cap cas desitjables per a ningú. El problema del sensellarisme va molt més enllà d'aquestes naus. Ha augmentat a Girona i arreu com a conseqüència de les enormes dificultats d'accés a l'habitatge i de les creixents desigualtats socials. Dues dinàmiques que escapen de la capacitat d'un Ajuntament. En aquest mandat hem augmentat el pressupost destinat a sensellarisme però recordem que la Generalitat ha de liderar una estratègia global sobre la qüestió. Nosaltres serem on toca. Ni defugint responsabilitats ni fent créixer la por dels qui confonen pobresa amb delinqüència. Amy Sabaly Balde és regidora d'Igualtat i Justícia Social de l'Ajuntament de Girona

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/08/08/desallotjament-futur-institut-133184825.html>